
Zijn Voedsel

Rudy Brinkman © 2013, www.bijbelstudie.info

Johannes 4:31-38

31 Intussen vroegen zijn discipelen Hem, zeggende: Rabbi, eet. 32 Hij zeide echter tot hen: Ik heb een spijs te eten, waarvan gij niet weet. 33 De discipelen dan zeiden tot elkander: Iemand heeft Hem toch niet te eten gebracht? 34 Jezus zeide tot hen: Mijn spijs is de wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft, en zijn werk te volbrengen. 35 Zegt gij niet: Nog vier maanden, dan komt de oogst? Zie, Ik zeg u, slaat uw ogen op en beschouwt de velden, dat zij wit zijn om te oogsten. 36 Reeds ontvangt de maaier loon en verzamelt hij vrucht ten eeuwigen leven, opdat de zaaier zich tegelijk met de maaier verblijde. 37 Want hier is de spreuk waarachtig: De een zaait, de ander maait. 38 Ik heb u uitgezonden om datgene te maaien, wat u geen arbeid heeft gekost; anderen hebben gearbeid en gij hebt de vrucht van hun arbeid geplukt.

→ Zie ook: 1 Kor. 3:6-15

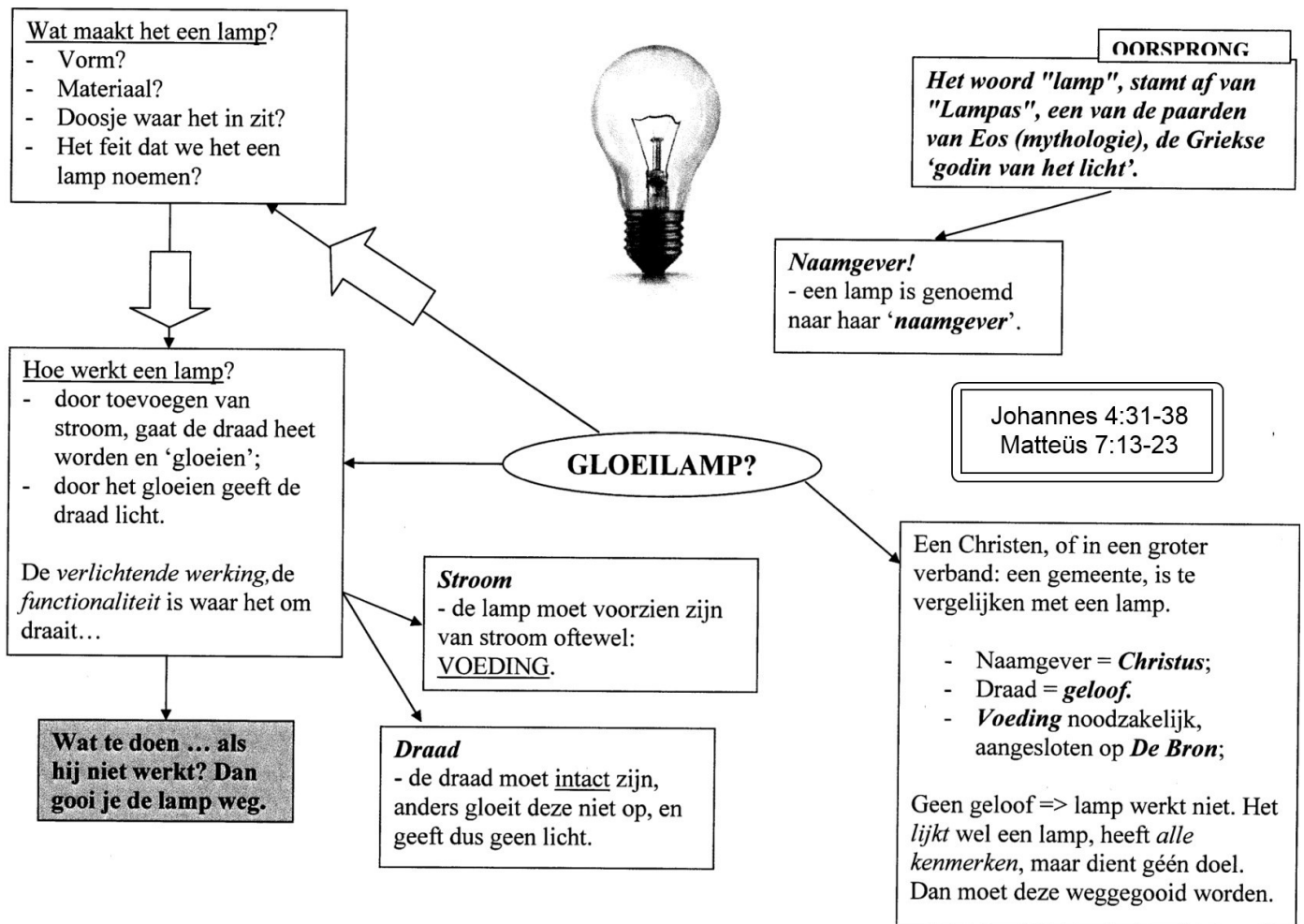
Matteüs 7:15-23

15 Wacht u voor de valse profeten, die in schapevacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven. 16 Aan hun vruchten zult gij hen kennen: men leest toch geen druiven van dorens of vijgen van distels? 17 Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort. 18 Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, of een slechte boom goede vruchten dragen. 19 Iedere boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. 20 Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen. 21 Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. 22 Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan? 23 En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid.

INLEIDING

Twee heel verschillende gedeelten hebben we gelezen. Tenminste, zo lijkt het. Maar beide gaan in de kern over het doen van de wil van God. In het éérste gedeelte in de positieve zin, in het tweede in de 'negatieve' zin; zij doen alsóf zij de wil van God deden maar dat was niet het geval.

Voor we inhoudelijk ingaan op wat we hebben gelezen wil ik eerst eens iets anders met jullie bekijken, een "praktijkvoorbeeld" uit het dagelijkse leven.

DE WIL VAN GOD DOEN

Ik ga terug naar de teks die we hebben gelezen. We zien hier de Here Jezus, in Johannes 4, nadat Hij met de Samaritaanse vrouw gesproken heeft en hoe Hij zich openbaart aan haar als de Messias. Dit gedeelte, dit gesprek met de discipelen, is eigenlijk een soort intermezzo.

De discipelen komen aan terwijl Hij met haar spreekt, en ze verwonderen zich daarover zegt Joh. 4:27. Waar verwonderen zij zich over? Dat Hij met een een vrouw spreekt. Dat is raar. Waarom zou de Here niet met een vrouw spreken? Cultureel gezien was daar niet veel mis mee bij het Joodse volk, toch? Toch wel. Hij was daar alléén, met een vrouw alleen. Dat was niet zo gebruikelijk. Terwijl de vrouw naar de stad gaat om haar stadgenoten te vertellen over de ontmoeting met Jezus zeggen zijn discipelen dan:

“Rabbi, eet toch iets” (HSV).

De zorg die zij voor de Meester hebben spreekt hieruit. Ze zien waarschijnlijk dat Hij – *gedreven door het brengen van de Boodschap en zich bewust van hoe weinig tijd daar voor is* – zijn lichaam afmat en uitput. *“Eet toch iets!”* – zeggen ze, vol zorg.

De Here antwoordt

“Ik heb een spijs te eten, waarvan gij niet weet”.

Zij trekken de conclusie dat iemand Hem kennelijk al iets te eten had gebracht. De vrouw misschien? Nee, daar gaat het niet om bij de Here Jezus. Waar gaat het hier wel om, en ook in het tweede gedeelte wat we hebben gelezen?

Is het het doel van de Here om die Samaritaanse vrouw te bekeren, en de hele stad tot inkeer te brengen? Wil Hij massa's volgelingen? Wil Hij dat de mensen tegen Hem opkijken, omdat Hij een leer heeft die iedereen versted doet staan?

Vers 34 – *Mijn spijs [voedsel] is de wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft, en zijn werk te volbrengen.*

De Here Zijn grote opdracht was: het werk van God, de Vader, te volbrengen. Oftewel: uit te voeren. Hij had geen eigen 'agenda'.

En dan geeft Hij een praktijkvoorbeeld. Tegen de discipelen zegt hij:
“Zeg je niet als je rondkijkt, 'over vier maanden moet er geoogst worden'?”

Dat betekent dat het toen nog de wintertijd was. De tarwe-oogst, van de wit-gele rijpe tarwe, zou nog minstens vier maand op zich laten wachten. Maar wat zegt de Here dan?

“slaat uw ogen op en beschouwt de velden, dat zij wit zijn om te oogsten” – vers 35.

Dit gedeelte kun je nooit begrijpen of verklaren als je de context waarin het gezegd wordt niet kent. Daarom kijken we daar even naar.

– Joh. 4:5 zegt dat de Here bij de stad Sichar was. Dat is tegenwoordig de stad Nablus, dicht bij de berg Gerazim. Die berg was de plek waar de Samaritanen hun Eredienst hielden; vandaár de vraag van de vrouw, in Joh. 4:20, of men bij *deze* berg *óf* in Jeruzalem God aanbeden moest worden.

– de Samaritanen hadden een specifieke kleding! Zij droegen namelijk witte kleding!

En terwijl zij met elkaar spraken, kwam uit de stad een massa mensen aangelopen – daarom zegt de Here:
“Sla uw ogen op”, oftewel: *“Kijk daar eens!”*

Vervolgens zegt de Here dan, en ik citeer de HSV:

“Ik heb u uitgezonden om te oogsten waarvoor u zich niet hebt ingespannen; anderen hebben zich ingespannen en u hebt de vrucht van hun inspanning binnengehaald”.

De Here *zelf* had dit “witte veld” klaar gemaakt om te oogsten, Hij had zich ingespannen en óók die vrouw – die de stad in ging om haar getuigenis af te leggen. Het was nu *aan hen om die oogst binnen te halen*.

Hij blijft vervolgens twee dagen met zijn discipelen daar en ze 'halen de oogst binnen', niet om wat de vrouw heeft verteld maar nu vanwege het Woord dat de Here tot hen predikt. Misschien denkt u “Hoezo, de discipelen haalden de oogst binnen?”. Heel eenvoudig, iedereen die tot geloof kwam, werd gedoopt. Dat deed Hij niet alleen, zijn discipelen hadden daarin een taak, vgl. Lukas 3:22 waar staat:

“Daarna ging Jezus met zijn discipelen naar het land van Judea en Hij vertoefde daar met hen en doopte.”

Wat gebeurt er als de wil van God gedaan wordt? Dan is er een grote oogst. De Here Jezus is uitsluitend en alléén maar gericht op de wil van God en die wil uit te voeren. Dan komen de mensen tot geloof en worden gedoopt.

In het tweede gedeelte zien we juist het tegengestelde; daar doen mensen wel *in naam* de wil van God, en dat zeggen ze ook, maar de vrucht is er helemaal niet; er is helemaal geen sprake van een 'oogst'. Toch denken zij dat ze wel namens God werken zelfs.

Hoe kan dat, dat is toch zuur? Hoe kan het dat zij te horen krijgen:

“Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid”. - Mt. 7:23

Het antwoord hierop staat in vers Mt. 7:21 en is ook in lijn met het eerste gedeelte, Johannes 4, wat we uitgebreider hebben besproken:

“Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is”.

Wij moeten leren ontdekken en doen wat de wil van God de Vader is. Dán zal ons werk vrucht dragen, in ons persoonlijke leven, als gemeente, als Christenen in dit land.

Alleen wanneer we doen wat de wil van God is, zal er vrucht op ons werk zijn. En het kan best zo zijn dat we die vrucht, die oogst, zelf niet zien of 'binnen halen' maar dat een ander dat doet. Dat is dan helemaal niet relevant. Als mensen denken we vaak:

“Ja zeg, dat is niet eerlijk, ik ploeter mij m'n hele leven lang me uit de naad, en nou gaat een ander met de 'eer' strijken!”

De Here Jezus zélf voelde zich absoluut niet te min om de zaaier te zijn en anderen te laten oogsten. Ook de apostel Paulus schrijft hierover in 1 Kor 3:6-15 hoe hij heeft geplant, Apollos heeft begoten maar God de groei gaf. Dat hij als Evangelist de fundamenten legde, maar dat anderen daar verder op bouwden.

Kijk naar het grote voorrecht dat je hebt mogen planten, of begieten of zelfs hebt mogen helpen de oogst binnen te halen en dat je daar je loon voor zult ontvangen van de Here! Elke keer als je iemand hebt verteld over God, heb je werk gedaan wat naar de wil van God is.

ONTDEK DE WIL VAN GOD

Wat is dan de wil van God? Ik heb het zonet al genoemd. Het uitdragen van de geweldige boodschap dat wie gelooft en zich zal laten dopen behouden zal worden. ^{Markus 16:16}

Terug naar die lamp. Die lamp hier, die lijkt op een lamp. Het ís een lamp. Hij zit in een doosje waar op staat dat het een lamp is. Hij heeft alle kenmerken van een lamp. Er zit een fitting aan, helder glas waar het licht doorheen kan schijnen, een draadje die op kan gloeien. Maar als ik 'm in m'n hand blijf houden – dan doet hij niets. Het is géén **licht-verspreider**.

Zo is het vaak ons met ons als gelovigen. We hebben alle kenmerken van een Christen. We lezen in de Bijbel. We gaan naar de kerk. We zingen over Gods liefde. We vormen een gemeenschap, een Ekklesia – een 'uitgeroepen vergadering'.

Maar, .. soms geven we helemaal geen licht. Ook al denken of zeggen we dat we Christen zijn. Hoe kan dat?

Daar kunnen verschillende redenen voor zijn.

- we zijn niet '*aangesloten op de energie bron*'; we k nnen Christus niet. We hebben nog nooit ons leven aan Hem gegeven!
- De tweede reden waarom de 'lamp' geen licht geeft is ernstiger.. deze lamp die ik hier heb, die doet het niet. Hij is stuk. De gloeidraaid is gebroken. Dus ondanks dat  lles er op wijst dat deze lamp een  chte lamp is, is het, *functioneel gezien*, g en lamp meer maar een waardeloos stukje mooi gevormd glas in een voetje.

Als zo'n lamp 'stuk' is, het niet doet, wat zeggen we dan vaak? “Nou, dat is zonde, nu al stuk” of “Zonde zeg, die kan ik niet gebruiken”. ***Wat doe je daar mee? Weggooien!***

Precies ***DAT*** is er aan de hand met een mens die doet alsof hij of zij een lamp is, een gelovige is, die 'spreekt in de naam van de Here', of zelfs 'krachten doet' – bijv. 'genezingen' of andere 'wondertekenen' – in de naam van Jezus... maar de Here Jezus niet werkelijk kent.

Hoe weet je of een mens de Here Jezus kent? Als hij, of zij, de wil van God doet. We moeten ons daarom ook eerlijk afvragen... **doen wij de Wil van God?** Als individu, als gemeente, als Christenen?

Of zijn we een nutteloze lamp, die kapot is door de zonde, die weggegooid kan worden? Omdat hij niet functioneert zoals zou moeten? God nodigt ons uit – ook vandaag – om te gaan functioneren zoals Hij het bedoelt heeft. Om te zijn wie we kunnen zijn, om het maar eens modern te zeggen: “om je volledige potentie te benutten”.

Maar,.. dat kan maar op  en manier, door je 'aan te sluiten' op de Hemelse energiebron, door te kiezen voor functioneren zoals je bedoeld bent; te kiezen voor een leven met Jezus Christus. Neem zijn “spijs”, Zijn Hemelse voedsel, en ontdek wat het is om daar op te leven! Mag ik je uitnodigen voor dat leven samen met Hem?